10/07/2021

Τον Όσιο κτήτορά της Κύριλλο τον Πάριο γιορτάζει ο Άγιος Γεώργιος Λαγκάδας

/ Ιερές Μονές

Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας θα τελεστεί απόψε, Σάββατο 10 Ιουλίου, στις 8 μ.μ. στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Λαγκάδας Πάρου επί τη μνήμη του κτήτορος της Μονής, Οσίου και θεοφόρου πατρός Κυρίλλου του Πάριου, τη μνήμη του οποίου η εκκλησία μας τιμά στις 11 Ιουλίου.

Το πρωί της Κυριακής, 11ης Ιουλίου, στις 7:00 π.μ. θα αρχίσει ο όρθρος, η αρτοκλασία και η πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Κατόπιν θα γίνει λιτανεία της Ιεράς Εικόνος και των Ιερών Λειψάνων του Αγίου και αγιασμός, ενώ σε όλες τις ακολουθίες θα τίθενται προς προσκύνηση η τίμια κάρα και τα λείψανα του Οσίου. Εκ του ηγουμενοσυμβουλίου της Ιεράς Μονής προσκαλούνται οι ευσεβείς χριστιανοί να τιμήσουν την ιερά πανήγυρη.

Ὁ Ὅ-σι-ος Κύ-ριλ-λος, ὁ Νέ-ος, γεν-νή-θη-κε στήν Μάρ-πησ-σα τῆς Πά-ρου τό 1748 καί εἶ-χε τό ἐ-πώ-νυ-μο Πα-πα-δό-που-λος. Νέ-ος με-τέ-βη στό Ἅγιον Ὄρος καί ἔ-γι-νε μα-θη-τής τῆς Βα-το-παι-δι-νῆς Ἀ-θω-νι-ά-δος Σχο-λῆς. Δι-δά-σκα-λό του εἶ-χε τό συν-το-πί-τη του ὅ-σι-ο Ἀ-θα-νά-σι-ο τόν Πά-ρι-ο (βλέ-πε 24 Ἰ-ου-νί-ου) ἀ-πό τόν ὁ-ποῖ-ο «ἀν-τέ-γρα-ψε καί ἐ-φάρ-μο-σε ἰ-σό-βι-α τόν πύ-ρι-νο ζῆ-λο καί τήν ἀ-στα-μά-τη-τη, ἀ-κα-τα-πό-νη-τη δρᾶ-σι γι-ά τήν δό-ξα τοῦ Παν-το-κρά-το-ρα».

Ὁ σχο-λάρ-χης τῆς Ἀ-θω-νι-ά-δος Ἀρ-χιμ. Νι-κη-φό-ρος Μι-κρα-γι-αν-να-νί-της ἀ-να-φέ-ρει, ὅ-τι «κα-τά τήν ἐ-πο-χή τοῦ Πα-ρί-ου ἡ Ἀ-θω-νι-άς γνώ-ρι-σε λαμ-πρές ἡ-μέ-ρες καί μα-θη-τές του πρό-κο-ψαν στήν ἀ-ρε-τή, ὅ-πως ὁ Νε-ο-μάρ-τυ-ρας ἅ-γι-ος Ἀ-θα-νά-σι-ος Κου-λα-κι-ώ-της (βλέ-πε 8 Σε-πτεμ-βρί-ου) καί ὁ κτί-το-ρας τῆς Μο-νῆς τοῦ Με-γά-λου Δέν-δρου στήν Πά-ρο, ὅ-σι-ος Κύ-ριλ-λος Πα-πα-δό-που-λος». Στό Ἅγιον Ὄρος πα-ρέ-μει-νε ὡς μο-να-χός ἀρ-κε-τόν χρό-νο, δι-δα-σκό-με-νος τά «ἱ-ε-ρά γράμ-μα-τα», ἀλ-λά καί τήν θύ-ρα-θεν σο-φί-α καί

συν-δέ-θη-κε μέ τό ἀ-να-γεν-νη-τι-κό κί-νη-μα τῶν ἱ-ε-ρο-πρε-πῶν κολ-λυ-βά-δων καί τούς κυ-ρί-ους ἐκ-προ-σώ-πους του. Με-τα-ξύ αὐ-τῶν ἦ-ταν καί οἱ αὐ-τά-δελ-φοι Ἰ-ε-ρό-θε-ος καί Φι-λό-θε-ος Γε-ωρ-γί-ου, πού κα-τό-πιν με-τέ-βη-σαν στήν Πά-ρο καί ἔ-γι-ναν νέ-οι κτί-το-ρες καί ἀ-να-και-νι-στές τῆς ἱ-ε-ρᾶς μο-νῆς Ζω-ο-δό-χου Πη-γῆς Λογ-γο-βάρ-δας. Κα-τά τήν πα-ρα-μο-νή του στό Ἅ-γιον Ὄ-ρος «ἡ συ-να-να-στρο-φή του μέ τούς ὁ-σί-ους γέ-ρον-τες καί ὁ πό-θος του γιά αὔ-ξη-σι τῆς ἀ-ρε-τῆς, τόν ἀ-νέ-δει-ξαν δι-α-πρε-πῆ πα-τέ-ρα, τοῦ ὁ-ποί-ου ἡ ἀ-ρε-τή καί ἡ παι-δεί-α δέν συγ-κρι-νό-ταν μέ κα-νε-νός ἄλ-λου συγ-χρό-νου του Ἁ-γι-ο-ρεί-του ἀ-σκη-τοῦ».

Με-τά τήν ἀ-να-χώ-ρη-σί του ἀ-πό τό Ἅ-γιον Ὄ-ρος ὁ Πα-τριά-ρχης Κων-σταν-τι-νου-πό-λε-ως γιά τίς ἀ-ρε-τές του καί τίς γνώ-σεις του τόν δι-ο-ρί-ζει «γε-νι-κόν ἱ-ε-ρο-κή-ρυ-κα Αἰ-γαί-ου». Κα-τέ-στη δι-α-πρύ-σιος κή-ρυ-κας τοῦ θεί-ου λό-γου καί «ὅ-που ἐ-πή-γαι-νε ἔ-στη-νε, κα-θώς ὁ Κο-σμᾶς ὁ Αἰ-τω-λός, ἔ-να με-γα-λό-σταυ-ρο καί μέ αὐ-τόν γιά σύμ-βο-λο καί λά-βα-ρο ἐκ-φω-νοῦ-σε πύ-ρι-νους λό-γους». Τά φλο-γε-ρά του καί συ-νε-χῆ κη-ρύγ-μα-τα ἦ-ταν λί-αν ἐ-ποι-κο-δο-μη-τι-κά, ἀλ-λά καί δι-α-κρι-τι-κά ἐ-λεγ-κτι-κά. Κα-τά τό μυ-στή-ριο τῆς ἐ-ξο-μο-λο-γή-σε-ως καί τῶν ἰ-δι-αι-τέ-ρων συ-ζη-τή-σε-ων ἦ-ταν ἀρ-κε-τά φι-λό-στορ-γος, πα-ρα-μυ-θη-τι-κός καί ἐ-νι-σχυ-τι-κός.

Τό 1811 συναντᾶται ὡς ἱεροκήρυκας καί ἐξομολόγος στήν Ἀττική. Γράφει σχετικά ἕνας εὐεργετηθείς νέος γιά τή συνέχισι τῶν σπουδῶν του: «Διέβη ἐκεῖθεν ὁ Ἱεροκῆρυξ Κύριλλος ἐκ Πάρου, τόν ὁποῖον ἡ κοινή φήμη ὠνόμαζεν ἀσκητήν, ἐπειδή ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἄθωνος, ὅπου πρίν ἐμόναζε καί περιήρχετο τάς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καί τά χωρία τῆς Ἑλλάδος κηρύττων τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί ἐξομολογῶν τούς προσερχομένους πρός αὐτόν πρός τόν σκοπόν τοῦτον». Τό 1823 βάπτισε Ὀθωμανίδα στήν Πάρο.

Ὁ σπου-δαῖ-ος αὐ-τός ἱ-ε-ρα-πό-στο-λος καί λί-γο γνω-στός καί ὁ-μο-λο-γη-τής τῆς Ὀρ-θο-δό-ξου πί-στε-ως ἔ-φθα-σε κη-ρύτ-τον-τας μέ-χρι τήν Και-σά-ρεια τῆς Καπ-πα-δο-κί-ας καί τό Ἀ-ϊ-βα-λί τῆς Μι-κρᾶς Ἀ-σί-ας. Ὁ ὅ-σιος Κύ-ριλ-λος δι-έ-πρε-ψε καί ὡς «Ἰ-δα-νι-κός παι-δα-γω-γός, ἐ-ξο-μο-λό-γος καί πνευ-μα-τι-κός κα-θο-δη-γη-τής. Ἰ-δι-αί-τε-ρα μέ τήν θεί-α λα-τρεί-α καί τά ἱ-ε-ρά μυ-στή-ρια τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας δυ-νά-μω-νε, πα-ρη-γο-ροῦ-σε, στε-ρέ-ω-νε καί ἔ-κα-νε κα-τα-λη-πτή σέ ὅ-λους τήν ἔν-σαρ-κο οἰ-κο-νο-μί-α τοῦ ἀ-κα-τα-λή-πτου Λό-γου τοῦ Θε-οῦ. Ἡ παρ-ρη-σί-α του μπρο-στά στούς ἰ-σχυ-ρούς πο-λι-τι-κούς καί ἐκ-κλη-σι-α-στι-κούς ἄν-δρες ἦ-ταν τό-ση, πού δέν δί-στα-ζε νά τούς ἐ-λέγ-χη, ὡς ἄλ-λος Πρό-δρο-μος καί Ἠ-λίας, γιά τυ-χόν ἀ-τα-ξί-ες καί ἀ-δι-κί-ες, παρ’ ὅ-λο πού αὐ-τή ἡ συμ-πε-ρι-φο-ρά τοῦ κό-στι-σε πο-λύ. Ἀ-πει-λή-θη-κε, ὑ-πέ-στη κα-κώ-σεις καί πολ-λές ἀ-πό-πει-ρες δο-λο-φο-νί-ας ἀ-πό τούς ἀλ-λο-πί-στους».

Ἡ πα-ρα-μο-νή καί πα-ρου-σί-α του στήν Πά-ρο δη-μι-ούρ-γη-σε ἐ-πιρ-ρο-ή στούς εὐ-σε-βεῖς κα-τοί-κους της, θερ-μό φι-λο-μό-να-χο πνεῦ-μα καί ἀ-να-γέν-νη-σι στόν μο-να-χι-σμό τοῦ νη-σιοῦ. Κα-τά τήν δι-α-μο-νή του στήν μο-νή τοῦ Ἁ-γί-ου Ἀν-τω-νί-ου Μάρ-πησ-σας τόν ἐ-πι-σκέ-φθη-καν ὁ ὅ-σιος Ἀρ-σέ-νιος μέ τόν Γέ-ρον-τά του Δα-νι-ήλ, ὅ-πως ἀ-να-φέ-ρει ὁ ὅ-σιος Φι-λό-θε-ος Ζερ-βά-κος: «Ἦλ-θον εἰς Πά-ρον μό-νον μέ τά ρά-σα πού ἐ-φό-ρουν φεύ-γον-τες τήν κα-τ’ αὐ-τῶν ἐ-πι-δρο-μήν τοῦ Δρά-μα-λη, τούς ἔ-στει-λεν ὁ Ἡ-γού-με-νος Φι-λό-θε-ος εἰς τήν μο-νήν τοῦ Ἁ-γί-ου Ἀν-τω-νί-ου κει-μέ-νην ἐν Μαρ-πίσ-σῃ πρός τόν ἐ-κεῖ δι-α-μέ-νον-τα δι-ά-ση-μον Ἱ-ε-ρα-πό-στο-λον Ἐ-θνο-κή-ρυ-κα Κύ-ριλ-λον Πα-πα-δό-που-λον, ὅ-στις ἡ-σύ-χα-ζεν ἐ-κεῖ μέ τι-νας ἀ-δελ-φούς Ἁ-γι-ο-ρεί-τας ἐκ τῶν λε-γο-μέ-νων Κολ-λυ-βά-δων, οἵ-τι-νες εἶ-χον κα-τα-φύ-γει ἐ-κεῖ πρός ἡ-συ-χί-αν».

Ὁ ὅ-σιος Κύ-ριλ-λος ὑ-πῆρ-ξε ἀ-να-και-νι-στής τῆς μο-νῆς τῶν κα-λο-γραι-ῶν Χρι-στοῦ Δά-σους Πά-ρου· «Εἰς πᾶ-σαν χρεί-αν αὐ-τῆς ἐ-παρ-κῶν, πνευ-μα-τι-κός πα-τήρ συμ-βου-λεύ-ων, συν-τρέ-χων, βο-η-θῶν, πα-ρα-μυ-θού-με-νος. Ἰ-δι-αι-τέ-ρως δέ συν-δε-δε-μέ-νος πρός τούς ἐν τῇ Μο-νῇ Λογ-γο-βάρ-δας γέ-ρον-τας Φι-λό-θε-ον καί Ἱε-ρό-θε-ον καί διά πά-σης τι-μῆς καί ἀ-γά-πης αὐ-τούς πε-ρι-έ-πων ἀ-νέ-θη-κεν εἰς τόν πρῶ-τον νά συν-τά-ξη τόν Κα-νο-νι-σμόν τῆς Μο-νῆς Κα-λο-γραι-ῶν». Ὑ-πῆρ-ξε ἐ-πί-σης ἀ-να-και-νι-στής τῆς ἱ-ε-ρᾶς μο-νῆς Ἁ-γί-ου Γε-ωρ-γί-ου Λαγ-κά-δα καί ὁ με-σο-λα-βη-τής γιά τήν ἀ-να-βί-ω-σι τῆς μο-νῆς Λογ-γο-βάρ-δας καί τῆς μο-νῆς Φα-νε-ρω-μέ-νης Νά-ξου.

Ὁ ὅ-σιος Κύ-ριλ-λος πλου-τί-σθη-κε ἀ-πό τό χά-ρι-σμα τῆς προ-ο-ρά-σε-ως καί τῆς θαυ-μα-τουρ-γί-ας. Σταύ-ρω-σε φί-δι καί νε-κρώ-θη-κε, ἔ-θε-σε τό ρά-σο του στήν θά-λασ-σα καί τα-ξί-δευ-σε καί κτύ-πη-σε τόν βρά-χο στήν ἄ-νυ-δρη μο-νή τοῦ

Ἁ-γί-ου Γε-ωρ-γί-ου καί ἐ-ξῆλ-θε ἀ-γί-α-σμα, πού τρέ-χει μέ-χρι σή-με-ρα. Ἀ-νε-παύ-θη ἐν Κυ-ρί-ῳ στίς 11 Ἰ-ου-λί-ου 1833 στήν μο-νή τοῦ Ἁ-γί-ου Γε-ωρ-γί-ου, τῆς ὁ-ποί-ας ὑ-πῆρ-ξε ἀ-να-και-νι-στής καί ἡ-γού-με-νος καί ἐ-κεῖ ἐ-τά-φη. Ἡ τι-μί-α κά-ρα του σῴ-ζε-ται στήν μο-νή τοῦ Ἁ-γί-ου Γε-ωρ-γί-ου. Ἡ μνή-μη του τε-λεῖ-ται στίς 11 Ἰ-ου-λί-ου.

Πηγή βίου Αγίου: www.neaskiti.gr